

Haydar Kutlu yoldaşın 1 Mayıs 1985 Konuşması

İşçi kardeşlerim, yoldaşlar dostlar,

Bugün diktatörlük koşulları altında beşinci bir mayısınizi kutluyoruz! Faşist diktatörlük rejimi sayıflayorda olsa yerliyerinde duruyor.

Diktatörlüğün baskıları, tehditleri, manevralara muhalefet güçlerini susturamadı. Tersine sesiniz şimdi daha güçlü duyuluyor. İşçi sınıfınız yurtsever güçler bu 1 Mayıs ta yeni bir mücadele silahına kavuştular.

Sol Birlik sesini yığınlara daha güçlü duyurabilmek için kendi adın -daki gazetesinin ilk sayısına bugün çıkardı. Öte yandan 1985 1 Mayısının.....tüm dünyada Hitler faşizminin ve Japon militarizminin yakılaşının 40. yılına kutluyor. Kırk yıl önce yıkılmaz sanılan Hitlerin faşist imparatorluğu, başta yirmi milyon evladını yitirme pahasına direnen Sovyet halkının ve tüm diğer ülkelerdeki anti faşistlerin destansı kahramanlıkları sonucu yıkılıp gitti. Tüm dünya halkı bugün faşizmi, savaşları lanetliyor. Günümüzde diktatörlükler birbir yakılıyor. Arjantin den sonra Brezilya ve Uruguay da işçi sınıfı, halklar demokrasiye özgürlüğe kavuştular. Ülkemizdeki faşist diktatörlüğün de şarü uzun olmayacaktır. Ama elbette diktatörlüğün yakılması, demokrasinin kurulması kendiliginden olmaz. Kimse bize mücadele atmasak demokrasiyi altın tepside sunmayacak. Bu 1 Mayısta görevimiz demokrasiyi nasıl kazanacağımız üzerinde daha çok düşünmek ve gerekenleri gecikmeksizin yerine getirmektir. Geçtiğimiz günlerde partimizin dördüncü merkez komitesi plenumu toplandı. Partimiz işçi sınıfımıza, halkımıza, demokrasi güçlerine karşı görevlerini daha iyi yerine getirebilmek için..... Ancak demokrasi mücadelesi içinde daha etkili bir rol oynayarak gerçekleştirebileceğini saptadı. Aynı zamanda belirlediği TKP yi dahada güçlendirmek demokrasi mücadelesinin başarısı için zorunludur. Böylece 65 inci kuruluş yıldönümümüzde görevlerimiz, mücadele yolumuz bugün daha aydınlıktır. İste tüm bu nedenlerle bugün geleceğe daha iyimserlikle bakmakta haklıyız. Bu inançla, güçle sizlerin, ülkede demokrasi

inin kavga veren bütün yurtsuvarların, hepishaneleri dolularan İleri ci -
lerin, demokratların, devrimcilerin, zor koşullarda partimizin mücadele
bayrağını.....Türkiye Komünist Parti-
si merkez komitesi adına I Mayısınızı yürekten kutlarız.

İşçi kardeşlerin, İmayıs herkesten önce sizindir. Zor koşullar alt-
tındasınız. Koşullarınız dün de zordu, bugün dahada zordur. Hayat paha-
lılığı belinizi büküyor. İşten atılmalar bir çığ gibi. İşten atılma
korkusu her işçinin korkulu rüyası. Haklı olarak işsiz kalırsam şıl
çocuk ne yer ne içer diye düşünüyorsunuz. Faşist diktatörlük sen-
dikal haklarınızı elinizden aldı. Özgür toprak sözleşme yapamıyorsunuz z.
grev yapamıyorsunuz. Haklarınızı arıyamıyorsunuz. Ama korkunun acele
faydası yoktur. Görüyorsunuz hergün yeni bir arkadaşınız haksız yere
işten atılıyor. Haklarınızı aramassanız açm karına çalışmak zorundasınız.
Tek başınıza ararsanız işsiz kalmak zorundasınız. Size beğendiğini seç
kırk katırma kırk satırma diyorlar. Fakat gerçek böyle değildir. Bugün
I Mayıs, yani işçilerin birlik dayanışma, mücadele günüdür. Uluslararası
işçi sınıfı yani milyonlarca işçi, yıllar boyu süren mücadele dene-
yimleriyle kendilerini kurtuluşa götüreceği yolu böyle çizdiler, onlar
bayraklarına birlik, dayanışma, mücadele diye yazdılar. Türkiye işçi
sınıfında kendi zorlu deneyleriyle kazandığı dersi bayraklaştırdı. Bir-
likten kuvvet doğar, hak verilmez alınır dedi. Bugün bu dersleri hatırla-
manın günüdür. 12 Eylül öncesine iyi bakın, ülkeyi geri götürmek,
demokratik hakları kısıtlamak isteyen her adamin karşısına işçilerin
çıkması olduğunu göreceksiniz. Devlet Güvenlik Mahkemeleri kurmak isteye-
lere işçinin dur dediğini hatırlayın. Bu nu ancak süngü soruyla 12 Ey-
lül sonrası gerçekleştirebildiler. Faşist terörün asdığı dönem de faşis-
me ihtar mitinglerini hatırlayın. Böyle bir ortamda herkese moral güç
olan büyük I Mayısları hatırlayın. ....
Her zor durumda soruluyordu işçiler ne diyor, DİSK ne yapıyor, Türk-İş
ne düşünüyor? Böylece görebiliriz ki 1975 sonrasında işçi sınıfının
toplumsal mücadeleye açıkça ağırlığına koymuştur. Bu nedenle 12 Eylül
de gelen darbe büyük bir kinle en önce işçilere vurdu. DİSK kapatıldı.

İzci sınıfının yanısıra sol güçler darbe ihtiyarına darbe yedi. İzci Sınıfının
 nızın öz partisi TKP üzerine vahşice saldırıldı. Demokrasi yok edildi.
 Ülkenin ABD emperyalizmine kölece bağımlı hale geldi. Ekonomik bunalmış
 bir ulusal felaket haline döndü. Bunalmışın bütün yükü işçi ve emekçi
 halkımıza, bütün çalışanlara bindirildi. Şimdi ulusun esici çöğunluğu
 bu durumdan nasıl kurtuluruz diye soruyo. Güçler yine işçi sınıfımızdadır.
 Sızilerdedir. Ama sizlerde iyi biliyorsanızki durum eskisinden kat kat
 daha zordur. Yaşam derdi size nefes aldarmıyor. Güçlü bir sendikal önder-
 likten yoksunuz. Sol güçler, TKP ağır baskılar altındadır. Böyle bir
 durumda ne yapılmalıdır? Fabrikalardaki parti örgütlerinden gelen
 bilgiler, bize ulaşan pek çok işçi mektubu fabrikalarda, işçi mahallele-
 rinde şimdi bu sorunun daha fazla sorulduğunu gösteriyor. Sınıf bilinçli
 işçiler bu soruların yanıtlarını da görmeye başladılar. Önce bazı yanıl-
 gılara düşmekten kendinizi korumalıyız. Şimdi sayısız, diktatörlüğü orta-
 dan kaldırmak, demokrasiyi kazanmak için işçiler, sol güçler birşey yap-
 maslar, beklemek gerekir diye düşünülebilir. İlk bakışta mantıklı gibi
 görünen bu düşünce, işçi sınıfının mücadeleci mantığına uymadığı gibbi
 dgruda değildir. Beklemek neyi değiştirir? Bu güne dek size kim hakları-
 nızı inkar etti? Üsal gidecek yerine Doğruyo partisi yada SODEP gelecek
 andan sonra sıra işçilere sol güçlere gelecek diye düşünmek yerinde mi?
 Böyle düşünmek kargınadaki düşmanın gücünü görmemek, planlarına anlama-
 mak olur. Faşist diktatörlük yerli yerinde duruyor. Bunu anlamak için
 Evrenin konuşmalarına bakmak yeter. Evren bir cumhurbaşkanı gibi konuş-
 muyor. Hükümetin, parlamentonun yerine kendini koyarak konuşuyor. 12 Eylül e
 darbesiyle ülke ekonomik, politik, kültürel, düşünsel alanlarda öylesine gerç
 götürüldükçe, basit bir hükümet değişikliğiyle iktidara burjuvasinin
 hangi kanadı gelirse gelsin toplumun gereksinim duyduğu sorunların çözümlüne
 yanıt veremez. Ve nihayet ülke ABD emperyalizmine sıkıca bağlandı. ABD
 yetkilileri her fırsatta Türkiye ye verdikleri önemli açıklamaktan geri
 durmuyorlar. Türkiye Ortadoğuda ABD nin kolay kolay vazgeçemeyeceği
 stratejik öneme bir üstür.....

ve diktatörlük ülkeye azıcık demokrasi havası es-tiginde nelerin de-
 gegini çok iyi biliyor. Bu nedenle demokrasi rügarlarının kolay es-
 meyecegi görülmelidir. Öte yandan diktatörlük biryandan başka ve tehdit-
 lerle bir yandanda çeşitli vaatlerle parlamento dışı burjuva muhalefet
 partilerini uysallaştırmaya çalışıyor. Bu yolla ve çeşitli zorlama,
 bölünme ve birleşmelerle oluşturulacak ne hertürlü alternatif hükümet
 formülü hiçbir sorunu çözmeyecektir. Unutmamak gerekirkki böyle bir
 durumda faşist diktatörlüğün hazarladığı güçlendirdiği başka kur,alari
 herşeyden önce işçilere, sol güçlere, gerçekten demokrasi isteyenlere
 karşı işlemeye devam edecektir. Bu gün birşey yapılamaz demek diktatör-
 lüğün sıkıştığında böyle bir manevra yaparak demokrasi güçlerini bölme-
 sine olanak vermek demektir. İşte o zaman en korkulan başa gelecek ve ya-
 gahlar burjuvazinin kuyruguna takılmış olacağız. İşçi sınıfına adına
 bu gün somut bir yol göstermeden sosyalizm üstüne, devrim üstüne parlak
 laflar etmekle de bu sonuç değiştirilemez. Kuşkusuz bu gün ülkeyi baş-
 tan başa saran bunalımın, özellikle ekonomik bunalımın temel nedenle-
 rini işçi sınıfına göstermek her bilinçli işçinin görevidir. Cumhuri-
 yetin kuruluşundan buyana ülkemiz kapitalist yoldan kalkınmaya
 çabaladı. Bugün gelinen nokta ortadadır. İçinde bulunduğumuz ve halkımı,
 sızın bacrına bir karabasan gibi çöken bunalım dışı bağımlı kapitalizmin
 bir ürünüdür. Bugün daha açık görülebilirki bu yol işçilere, köylülere,
 tüm çalışan halkımıza acılardan başka bir şey vermemiştir. Veremezdi,
 çünkü kapitalizm sömürü demektir. İnsanın insana sömürmesine yol açan
 bu düzene devrimci bir tarzda son vermede, sosyalizme kavuşmadan kesin
 kurtuluş yoktur. Bugün ekonomik bunalıma köklü çözüm arayan namuslu
 demokrat bilim adamları bile eğer bilimsel bir tarafsızlıkla bakabilir-
 lerse, kendileri sosyalizmi henüz benimsemiş olmasalar bile bu gerçeği
 görmemezlik edemeyeceklerdir. Bugün Sosyalist Ülkelerde Ekonomik bunalım-
 ların, hayat pahalılığı denilen şeyin, işsizliğin, kitlesel hastalıkların
 cahilliğin tarihi karıştığını bilmeyen mi var? Sosyalizm düşmanları
 bile bu gerçekleri kabul etmek zorunda kalıyorlar. Ama onlar, Halk bunu

lara bilmesin istiyorlar.

İşçi kardeşlerin,

Biliyoruz ki bugün sosyalizm için gerekli güçler hazır değildir.

Yine biliyoruz ki, Sosyalizme demokrasi yolundan başka bir yolla varılamaz. Hiçbir ülkede de varılamamıştır. İşçi sınıfı ancak demok-

resi mücadelesi içinde güçlenebilir, yandaşlarına bağlaşıklarını genişletebilir. İşçiler bugün ekonomik hakları, sendikal hakları

icin dışı dışı bir mücadele vermek zorundadırlar. Kaybedilen hakla-

ri alma mücadelesi yarına bırakılamaz. Her hak için sert, eylemli

bir mücadele şarttır. Ama, acaba işçiler bugün bununla yetinmelimidirler

Politik mücadeleyi daha iyi koşulların oluşacağı yarınama bırakmalı-

dırlar? Hayır. Bu büyük yanlışlıktır. Demokratik bir politik rejim

varılmadıkça kaybettiğimiz hakları geri alamayız. Bu nedenle demokrasi

mücadelesi yalnızca haklar için mücadeledir. Esas olarak demokra-

tik hak ve özgürlüklerimizin baş düşmanı bu rejime karşı mücadele

demektir. İşçi sınıfı nasıl bir demokrasi .....

.....

Ama bu sizi umutsuzluğa sürüklenmemelidir. Demokrasiye en fazla işçi

sınıfının gereksinimi vardır. Hatta bu demokrasiden sömürücü sınıf-

lar daha fazla yararlanacak olsa bile... Çünkü böyle bir demokrasi işçi

sınıfına o mücadele etmeden haklar tanımayacaktır. Ama işçi sınıfına

daha iyi mücadele koşulları hazırlayacaktır. Elbette Demokrasi ne kadar

geniş olursa işçi sınıfı mücadelesi için o ölçüde daha iyi koşullara

sahip olacaktır. Bu nedenle işçiler demokrasi mücadelesinin hiçbir

biçimine yabancı ve onun dışında kalamazlar. Kalınmalıdır. Bağımsız

ve her tür gericiyi besleyen emperyalizme kölece bağımlılığa son

verilmediği, ulusal bağımsızlığımız ve egemenlik haklarımızın, her bir

garemi altına alanda, bir evet işbirlikçi..... Sömürücünün

sınırlendirdigi, işçi sınıfının sınırsal ve politik örgütlenme özgürlüğünü, içindeki her tür engellerin kaldırıldığı, Müst. meclisinin özgürlüklerinin tanındığı, tüm demokratik hak ve özgürlüklerin tam ve tam, ulusal, demokratik bir anayasada garanti altına alındığı, işçi sınıfının egarlığının olduğu ulusal Demokrasi bugün toplumumuzun esici çoğunluğunun değişim istemine yanıt verecektir. Böyle bir demokrasi için mücadele etmek bugünün en devrimci görevidir. Farklı derinlikte olsa bile da bugün ulusun çoğunluğu demokrasi istiyor. Biz kendi demokrasi anlayışımız.....

Burjuvazinin hangi kolu olsa olsun, kendi sınıf çıkarlarına gözetecektir. İşçi sınıfının da çıkarlarına açık bir demokrasiye kendiliğinden evet diyecektir.....

Ancak böyle bir durumda işçiler, burjuvazi kuyruğunda değil,.....

İşçi sınıfa bugünden bugüne gerektirdiği mücadeleyi omuzlayamazsa yaran toplumun politik yaşamında bir egarlık oluşturamaz. Politik strateji ve taktiklerimizi yığınlar kavramalıdır. Çünkü onlar içindir. İşçiler politik mücadelenin geçmek zorunda olduğu her basamağı görmelidirler. Göstermeliyiz..... (İşçiler, Burjuvazinin hangi kolu olursa olsun, onun parlak söslere ardına gizlenmiş sınıf çıkarlarına seslenmelidirler. Evren 23 Nisan konuşmasında birkez daha demokrasi güçlerine- Komünistlere, sola saldırdı. Parlamento dışı muhalifet partilerine tehditler yağdırdı. Hem de onları diktatörlükle ulaştırma niyetlerini açığa vurdu. Diktatörlüğün muhalifet güçlerini böyle oyunlara halkımıza açıklansalıdır. Eğer parlamento dışı partiler kendi aralarında diyalog ve işbirliğini derinleştiremezlerse diktatörlük kazanacaktır. Bugün ayrı bir gizli Demokrasi isteyenlerle, ona karşı olan diktatörlük ve diktatörlük yanlısı güçler arasındadır. Diktatörlüğün butür manevraları

.....,DYP'li,Refah Partili,SODEP'li,Sol görüşlere sahip işçilerin ekonomik haklar ve demokrasi için birliği ve mücadelesi ile önlenememiştir.Onlar,diktatörlüğün butür başka ve manevralarına açığa karşı çıkmalıdır.Sınırsız politik af ve erken seçim istemlerini yükseltmelidirler.Türk-İş etrafında sendikal birliği sağlamak,yeni bölünmeleri önlemek günün en yaşamsal görevidir.Kısaca,diktatörlüğün yıkılması demokrasinin kurulması için halk yığınlarının direnişi zorunludur.Demokratik muhalefet, ne denli geniş politik güçleri toparlarsa,halkın güçleri o ölçüde birleşmiş olacaktır.Demokratik Muhalefet içinde işçi sınıfı ve sol güçler ne denli ağırlıkla yer alabilirlerse halk yığınlarının direnişi o denli güçlü olacaktır. Ve bu demokratik muhalefetin direnişi ne denli güçlü olursa gelecek rejim o denli demokratik olacaktır.

Yoldaşlar,

Fabrikalara kalemiz yapmaya hız vermeliyiz.Aynı zamanda fabrikalar demokrasi mücadelesinin de sahası olmalıdır.İşçilerle birlikte demokrasi isteyen herkesin,aydınların,gençliğin,toplumun her kesiminin yanında ve demokrasi mücadelesinin en önünde olmalıyız."DEMOKRATİK TÜRKİYE-DAHA GÜÇLÜ TEP"mücadelesinde hepimize başarılar dilerim.

TEP'nin SESİ radyosundan alınmıştır. (Mayıs 1965)

- 1 - Sonuç bir marksist-leninist çözümle-
me olmadı, faşizmin derinliği
göremeyiz (Kime karşı kimlerle birlikte
nasıl ?)
- 2 - Her sınıfın derinliği değil dinin-
den lara derinliği vardı.
- 3 - marksist-leninist Teorinin pusulasıyla
derinliği insanlara derinliği
vardı.
- 4 - Kararlarımızı söyleme ^{cevrimde} ~~sesimide~~ için
yığınların bir derinliği derinliği-
mi var. (Yığınlar ideolojik, politik
etkinliğimiz yetmez.)